

Nefret Edilesi Keşkeler

– YaşarÇETİNKOL · 06 Kasım 2010

Her sabah aynı koşuşturmaca içinde başlayan hayatların bir gün sondurağına varacağına bile bile terli yastıklardan baş kaldırmak ve güne keşkelerle başlamak mı bu gezegene geliş amacımız?
Banyo aynasının gerçekliğinde solgun simalarımızı fırça ve jilet darbeleriyle renklendirmeye çalışırken aslında kendimizi bile kandırdığımızı bilmiyor muyuz yoksa?
Güneş doğup doğmamakta karar vermeye çalışırken ,belediye otobüsü ya da tramvay bileti kuyruğunda gözlerini ovuşturarak simit kırıntılarını kuşlarla paylaşan minik çocuklar gibi çarpabilse yüreğimiz belki hayat daha heyecanlı olabilirdi gri kaldırım taşlarını tepelerken her Allah'ın günü...
Etrafımızda yeşilliklerin içinden gülümsemeye çalışan çiçeklerin taç yapraklarına düşen nemli çığ damlalarına takılabilseniz gözlerimiz, süslü ve pahalı eşyalar yerine ,yanımızdan ürkekçe geçen ıslak kedinin yiyecek yalvarışlarına kulak verebilseydik belki her sokağa çıktığımızda içinde yaşadığımız şehre lanetler yağdırmazdık ,insanların mahmur yüz ifadelerini takındığı saatlerde.
Bilirdik bu kısır döngü değişmeyecek,yaşanan gün geri gelmeyecek.
Ne göz göre göre taş binaların erittiği genç bedenimiz eskisinden daha sağlıklı,ne kahkahalarımızın çevrelediği çocuk ruhumuz önceki kadar mutlu olacak.
Bugün dünü aratacak,
Yarın her günden belki de beter olacak.
Ne bir garanti belgesi imzaladık Hak katında,Ne dayanağımız var sağlıcakla ve hoş kalmak adına geri kalan ömr-ü hayatımızda.
Keşkelerle başlayan ömür maceramızda değişen birşey yok yıllar sürgünlerini çürütse de yağmur yüklü mevsimlerde nemlerden.
Çocukluk büyüme hevesiyle geçerken,gençlik hayallerini belki bir gün zengin ve mutlu olmak süslüyor yaşlanma olgusunu hatrımıza bile getirmeden...
Nefret edilesi keşkeler dolduruyor yaşam bankamızda sermayemizin fonlarını..